
Ён траву ў лугах калыша,
У полі – шапаціць калоссем...
Не спыніць і не суцішыць
Яго песень шматгалосся:
То ціхуткіх, то скугольных,
То са свістам напяванне...
Ён гарэзлівы і вольны:
З цёплага сцюдзёным стане,
Нахіляе дрэвы долу
І лісты зрывае з вецця...
Дужы, хоць нябачны, хто ён?
Ну вядома ж, гэта -- ... (вечер)

Весела!

Нібы птушкі-шчабятуюшкі
Ў мамы з татам дзве дачушкі,
Нібы срэбраны званочак –
Гэткі шустрэнькі сыночак.

Ну і весела ў хаце,
Як пачнуць усе шчабятаяці
І гарэзіць без упынку –
Дзве дачушачкі і сынку!

У лесе

У цёмным гушчары, на ўзлеску
Ідзе, кіпіць сваё жыццё.
Там дрэвы і кусты ўлетку
Кагось хаваюць пад шацёр.

Там, дзе дыван раскінуў верас,
З-пад цёмных шатаў дрэў лясных
На паляванне выйшаў “шэры”,
Ператварыўся ў зрок і слых.

Стрыжэ вушамі ў страху зайка,
Скасцішы вочы ў бакі:
Напэўна, воўк ужо блукае,
Цікуе дзесьці – ён такі!

Здаецца, шчэ хвіліна – зайчык,
Ратуючыся ад бяды,
Падскочыць порстка, нібы мячык, --
Задасць па лесе лататы!
І паспрабуй, злаві тады!

Коцік і хвосцік

Закруціўся коцік,
Нібы калаўроцік...
Даганяе штосьці? –
Свой пушысты хвосцік!

Валянціна Францаўна нарадзілася 18
кастрычніка 1953 года ў вёсцы
Міхайлоўшчына Ашмянскага раёна
Гродзенскай вобласці.

Скончыла Міхайлоўшчынскую сярэднюю
школу (верасень 1959 г. – чэрвень 1970 г.) і
факультэт журналістыкі Беларускага
дзяржаўнага ўніверсітэта (1970-1975 гг.).

Працавала ў рэдакцыі валожынскай раённай
газеты "Працоўная слава", на раённым радыё,
загадчыкам аддзела інфармацыі
Валожынскага раённага выканаўчага
камітэта. Зараз – кіраўнік народнага
літаратурна-мастацкага аб'яднання "Рунь"
Валожынскага раённага цэнтра культуры.

Першая публікацыя адбылася ў ашмянскай
раённай газеце "Красное знамя" ў 1969 годзе.
Член Саюза пісьменнікаў Беларусі з 1998 года,
член Саюза пісьменнікаў Саюзнай дзяржавы з
2009 года.

Лаўрэат Мінскай абласной прэміі ў галіне
літаратуры ў намінацыі “Паэзія” (2011) і
намінацыі “Дзіцячая і падлеткавая
літаратура” (2015). Узнагароджана дыпламам
2 ступені ў галіне песеннага жанру
літаратурнага конкурсу “Лепшы твор-2011”,
медалём “За вялікі ўклад у літаратуру” (2012).

Я адкрываю вам душу: Вершы / Валянціна
Гіруць-Русакевіч. - Мн.: Часоп. "Малодосць",
1996.

Пад зоркаю лёсу: Вершы / Валянціна Гіруць-
Русакевіч. - Мн.: МФ "Бел. кнігазбор", 1999.

Мовай сэрца: кніга паэзіі / Валянціна Гіруць-
Русакевіч. - Мінск: Мастацкая літаратура, 2008.

Каляровыя вятры: вершы для дзяцей / Валянціна
Гіруць-Русакевіч. - Мінск: Чатыры чвэрці, 2011.

А ці ведаеце вы?: вершы: [для малодшага
школьнага ўзросту] / Валянціна Гіруць-Русакевіч.
- Мінск: Звязда, 2013.

На нітцы часу: выбранае / Валянціна Гіруць-
Русакевіч. - Мінск: Чатыры чвэрці, 2018.

Валянціна Гіруць-Русакевіч

Старонка дарагая

Матуля любая, старонка дарагая,
Дазволь схіліць з удзячнасцю калені
За кожны год і дзень, і за імгненне,
Што тут, у гэтым краі, пралятае.

Дазволь узнесці светлую малітву
За кожны ўздых з табой Святому Небу,
За тое, што не за сваю прашу патрэбу
Усявышняга, а каб табе паслаў Ён літасць.

Табе, мая прасветлена святая,
Абмытая вадзіцаю крынічнай,
Як самай яркай зорцы, а не знічцы,
Што падае, -- я веру й прысягаю.

Ты не ўпадзеш, а будзеш палымнецца
Усё ярчэй, праменнямі любові
Асвечваць шлях і клікаць родным Словам,
І наталяць ім нашы душы, сэрцы.

Усявышні! Зберажы маю Радзіму
Ад хціва-неразумага, ліхога,
Каб годнай, светлаю была дарага
Яе, Матулі любае, адзінай.

Дазволь яе палеткаў быць пясчынкай,
Крыніцы кропляй, ноткаю ў песні,
Што льецца над зямлёй парою весняй,
Любові полымя -- хаця б іскрынкай...

І разам з тым -- быць вольнай гордай птушкай
У гэткім вольнам, гордым, годным краі,
Якому ў вернасці, ў любові прысягаю,
Як маці любае ўдзячная дачушка.

Кніга

О, Кніга, Светлая Вялікасць!
З табой пазнаю свет вялікі
І радасць, і трывогу, й слёзы,
І фантастычныя дзівосы,
І даўніны сівой паданні...
Табе душа мая аддана,
Табе -- сапраўднай, папяровай --
Не моднай электронна-новай.

Бяру я Кнігу ў рукі скарбам,
Удыхаю пах друкарскай фарбы
(Ці даўніны глыбокай пылу...)
Дарадчык добры, дружа мілы,
О, Кніга, мудрасці крыніца,
Табою нельга наталіцца.

Дарослым і малым ты -- светач,
Настаўнік мудры і адвечны.
Чытайце Кнігу, беражыце!

Ў ёй безліч ведаў і адкрыццяў.
Жыццё з ёй, мудрай, пазнавайце,
Дабру вучыцеся. Чытайце!

Школьны вальс

Словы Валянціны Гіруць-Русакевіч
Музыка Уладзіміра Гаркушы

Адшукаем сваю ў небе зорчку
І жаданне загадаем.
І паверым так шчыра, так гарача
Што ўсё збудзецца як жадаем.

Школьны вальс, школьны вальс
Што ж чакае там нас?
У таемнай дарослай краіне
Прыйдзе час наплыве успамінам
Школьны вальс, школьны вальс
Развітальны для нас.
Адзінаццаты клас
Што ж чакае там нас
У таемнай дарослай краіне.

А сягоння яшчэ усё не верыцца
Што нясе нам вальс развітанне.
І крыляе пшчотна, даверліва
Наша першае каханне.

Чарадой птушанят растрывожана
Разляцімся, ты павер мне,
Летні вечар і зноў заварожыць нас
І наш вальс хвалюючы верне.

Першае каханне

Першае каханне
Матыльком нясмелым
На агеньчык сэрцаў
Раптам прыляцела.

Крыльцямі пшчотна
Гэтак трапятала,
Сэрцайкаў агонь той
Болей распяляла.

Толькі захацела
Быць задужа смелым --
Апаліла клыльцы,
Ледзьве не згарэла...

І ў балючай скрусе
Адляцела ўранні...
Сэрцы ж не забудуць
Першае каханне.

Фея сну

Фея добрая лятала,
Цуды розныя збірала
У чароўны свой мяшэчак:
Казкі, што лісточкі шэпчуць,
Песенькі званочкаў сінх
І крышталікі расінак,
Матылёчкаў танец лёгкі
І загадкавасць аблокаў,
Зорны звон начнога неба,
Водар мяты, ліпы, хлеба
І нектар гаючы кветак... --
Усё, што дорыць шчодра лета.

А пасля дарыла дзецям
Сны найлепшыя ў свеце,
Тое, што за дзень сабрала,
У сон кожны ваночкаў сінх
І крышталікі расінак,
Матылёчкаў танец лёгкі
І загадкавасць аблокаў,
Зорны звон начнога неба,
Водар мяты, ліпы, хлеба...
І шчасліва, светла гэтак
Усмехаліся ў сне дзеткі.

Чый тут, пад ялінкай, дом
Вырас горкай-курганом?
Хоць малы жыве народ,
Сілаю ж -- наадварот --
Усіх здзіўляе навакол.
Вунь ён з ношаю якой
Да дамка, дзе дружна жыць
Усёй вялікаю сям'ёй,
Увіхаецца-бяжыць.
Хто ж ён, гэтакі асілак,
Што упарта ўсё асіліць:
Ношу цяжкую падняць,
Дом вялізны збудаваць?
Нам назваць яго пара --
Хто ж яшчэ, як ні ... (мураш)

Над берагам балоцістым
Лятаюць самалёцікі,
Над лугавымі кветкамі --
Малосенькія гэткія,
Ляцяць над асакою
І па-над вербалозам...
-- Дык што ж гэта такое?
-- Не што, а хто -- ... (стракозы!)

